

SLUJBA DE OBȘTE

LA SĂRBĂTORILE NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

Tipărită
cu binecuvântarea Prea Sfințitului
NICODIM
Episcop de Edineț și Briceni

© Seminarul Teologic Liceal de fete „Sf. Cuv. Mc. Elisabeta”
Edineț

LA VECERNIE

După obişnuitul Psalm, se cîntă: Fericit bărbatul..., starea întîi

La Doamne, strigat-am..., stihirile pe 6, glasul al 4-lea:

Podobie: Dat-ai semn…

Cu dumnezeieştile lucrări păzeşte şi acoperă, de năvălirile vrăjmaşilor, pe cei ce cu dragoste prăznuiesc preaslăvita ta *(icoană sau numele praznicului)* **şi strigă către tine: Tu eşti tăria noastră şi întărirea, şi bucuria cea cu dumnezeiască cuviinţă este Unul Fiul tău şi Dumnezeul nostru, Căruia, închinîndu-ne, zicem: Iisuse Atotputernice, mîntuieşte sufletele noastre, ca un Milostiv. (de 2 ori)**

Astăzi, cu sfinţenie adunîndu-ne, să lăudăm pe Născătoarea de Dumnezeu, Preasfînta Fecioară, multe sunt măririle tale, şi noianul minunilor, că tu eşti nouă sfîntă îngrădire, lauda şi slava, şi izvorul tămăduirii, a celor ce prăznuim Sfînta ta (icoană), şi rugîndu-ne, strigăm Fiului tău: Iisuse Atotputernice, mîntuieşte sufletele noastre ca un Milostiv. (de 2 ori)

Cu ale tale cinstite rugăciuni, Preacurată, ocoleşte şi păzeşte, înfricoşaţi şi nerobiţi vrăjmaşilor arată pe cei ce cu bună credinţă fac prăznuirea ta, (icoană) ca să strigăm către Fiul tău: Iisuse Atotputernice, mîntuieşte-ne pe noi, ca un Milostiv. (de 2 ori)

Slavă…, Şi acum…, glasul al 6-lea:

Ca o cunună prealuminoasă, Preacurată de Dumnezeu Născătoare cu praznicul tău, Biserica dumnezeiască s-au împodobit şi străluceşte bucurîndu-se. Astăzi cu taină dănţuieşte strigînd către tine Stăpînă: Bucură-te diademă cinstită şi cununa dumnezeieştii slave. Bucură-te ceea ce singură eşti plinirea slavei şi veşnica veselie; Bucură-te adăpostirea celor ce nădăjduiesc la tine, folositoarea şi mîntuirea sufletelor noastre.

VOHOD, Lumină lină...

Prochimenul zilei

PAREMIILE

De la Facere, citire:

(XXVIII, 10-17)

Iar Iacov, ieşind din Beer-Şeba, s-a dus la Haran. Anjungînd însă la un loc, a rămas să doarmă acolo, căci asfinţise soarele. Şi, luînd una din pietrele locului aceluia şi punîndu-şi-o căpătîi, s-a culcat în locul acela. Şi a visat că era o scară, sprijinită pe pămînt, iar cu vîrful atingea cerul, iar îngerii lui Dumnezeul se suiau şi se pogorau pe ea. Apoi S-a arătat Domnul în capul scării şi i-a zis: Eu sunt Domnul Dumnezeul lui Avraam, tatăl tău şi Dumnezeul lui Isaac. Nu te teme! Pămîntul pe care dormi ţi-l voi da ţie şi urmaşilor tăi.

Urmaşii tăi vor fi mulţi ca pulberea pămîntului, şi tu te vei întinde la apus şi la răsărit, la miază-noapte şi la miază-zi, şi se vor binecuvînta întru tine şi întru urmaşii tăi toate neamurile pămîntului. Iată, Eu sunt cu tine, şi te voi păzi în orice cale vei merge, te voi întoarce în pămîntul acesta şi nu te voi lăsa pînă nu voi împlini toate cîte ţi-am spus. Iar cînd s-a deşteptat din somnul său, Iacov a zis: Domnul este cu adevărat în locul acesta şi eu n-am ştiut! Şi, spăimîntîndu-se Iacov, a zis: Cît de înfricoşător este locul acesta! Aceasta nu e alta fără numai casa lui Dumnezeu, aceasta e poarta cerului!

Din Prorocia lui Iezechiel, citire.

(XLIII, 27-XLIV, 4)

Iar după sfîrşitul acestor zile, în ziua a opta şi mai departe, preoţii vor înălţa pe jertfelnic, arderile de tot ale voastre şi jertfele de împăcare, Şi Eu Mă voi milostivi spre voi, zice Domnul Dumnezeu. Apoi m-a dus bărbatul acela înapoi la poarta cea din afară a templului, spre răsărit şi aceasta era închisă. Şi mi-a zis Domnul: Poarta aceasta va fi închisă, nu se va deschide şi nici un om nu va intra pe ea, căci Domnul Dumnezeul lui Israel a intrat pe ea. De aceea va fi închisă. Cît priveşte pe rege, el se va aşeza acolo, ca să mănînce pîine înaintea Domnului, pe calea porţii va intra şi pe aceeaşi cale va ieşi. După aceea, m-a dus pe calea porţii de la miază-noapte, în faţa templului, şi am privit, şi iată slava Domnului umplea templul Domnului, şi am căzut cu faţa la pămînt.

De la Pilde, citire:

(IX, 1-11)

Înţelepciunea şi-a zidit casă rezemată pe şapte stîlpi. A junghiat vite pentru ospăţ, a pregătit vinul cu mirodenii şi a întins masa sa. Ea a trimis slujnicele sale să strige pe vîrfurile dealurilor cetăţii: Cine este neînţelept să intre la mine! Şi celor lipsiţi de buna-chibzuială le zice: Veniţi şi mîncaţi din pîinea mea şi beţi din vinul pe care eu l-am amestecat cu mirodenii. Părăsiţi neînţelepciunea ca să rămîneţi cu viaţă, şi umblaţi pe calea cea dreaptă a priceperii! Cel ce ceartă pe batjocoritor îşi atrage ocara. Nu certa pe cel batjocoritor, ca să nu te urască, dojeneşte pe cel înţelept şi el te va iubi. Dă sfat celui înţelept şi el se va face şi mai înţelept, învaţă pe cel drept şi el îşi va spori ştiinţa lui. Începutul înţelepciunii, este frica de Domnul şi priceperea este ştiinţa Celui Sfînt, căci prin Domnul, se vor înmulţi zilele tale şi se vor adăuga ţie ani de viaţă.

LA LITIE

Stihirile glasul al 2-lea:

Mare şi preaslăvită minune, tuturor deodată a strălucit chipul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu cel prea frumos şi cu totul luminos, însemnîndu-se cu dumnezeiască minune, pe cinstita (icoană). Şi cei ce cu încredere aleargă la dînsa primesc cele de folos, fiindcă în (icoană), s-a sălăşluit darul Preasfintei Fecioare. Pentru aceasta, toţi să zicem: Stăpîna Preacurată, pe cei ce te cinstesc pe tine izbăveşte-i de toate primejdiile.

Glas acelaşi:

Cine nu se va minuna, cine nu va preamări, Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară, minunile tale, şi mai presus de fire? Că tu, tuturor celor ce cer fierbinte de la tine, le dai cu îndestulare, Preacurată Mireasă dumnezeiască. Pentru aceea, cu dragoste te cinstim pe tine, ceea ce eşti mai înaltă decît heruvimii şi mai curată decît serafimii, şi cu căldură ne rugăm ţie: Ajutorul tău dăruieşte-l nouă, căci, în tine nădăjduind, ne vom mîntui.

Glasul al 4-lea:

Iată acum, în chip neaşteptat a răsărit ca un soare luminos praznicul cel strălucit, al preacinstitei şi de raze purtătoarei sfintei tale (icoane), de Dumnezeu Născătoare. Acesta, depărtează norul patimilor şi tămăduieşte durerile bolilor. La (icoana) ta, scăpînd noi, robii tăi, din primejdii ne izbăvim, dobîndind rourare mîntuitoare, sufletească şi trupească. Că tu eşti scăparea şi acoperămîntul nostru şi prin tine nădăjduim să aflăm milă, de Dumnezeu Născătoare. Deci, cu frică şi cu dragoste căzînd, ne închinăm preacinstitei (icoane).

Slavă..., Şi acum..., glasul al 4-lea:

Minunea minunilor, preaslăvită, şi lucru înfricoşător al firii eşti tu, Mireasă dumnezeiască Stăpînă, căci umpli de tămăduiri şi de daruri pe cei ce te cinstesc pe tine. Lumină de raze strălucitoare ne trimite icoana ta. Izbăveşte-ne cu darul tău pe noi, cei ce ne rugăm slavei tale, ceea ce ai izbăvit în chip de negrăit pe soarele Hristos, neamului omenesc. Nu înceta a ne acoperi pe noi şi degrab ne întîmpină în necazuri pe noi, cei ce săvîrşim cu dragoste sfîntă pomenire a preacinstitei icoanei tale, cea cu dumnezeiască minune zugrăvită.

LA STIHOAVNĂ,

Stihirile, glasul al 3-lea:

Veniţi toate marginile pămîntului, să fericim (icoana) Maicii lui Dumnezeu pentru că ea, mîinile către Fiul ridicînd, se roagă. Pentru aceasta, cu Sfînta ei (icoană), lumea la viaţă s-a adus, cu psalmi şi cu laude, şi cu

cîntări duhovniceşti cu toţi Sfinţii, să prăznuim luminat.

Stih: Aduce-se-vor fecioare în urma ei, şi cele de aproape ale ei se vor aduce ţie.

Cu mare frumuseţe te-a împodobit Dumnezeu, că între oameni Lumina în braţele tale este, ceea ce eşti una în lumina Lui, nădejdea creştinilor, ajutătoarea celor ce sunt în nevoi şi în necazuri, şi limanul celor ce întru adînc se ostenesc. Roagă-te să ne izbăvească de ispite, cei ce cu dragoste cîntăm a ta (icoană), întru tot cinstită.

Stih: Ascultă, fiică, şi vezi, şi pleacă urechea ta.

Preacinstita ta (icoană), Preasfîntă Fecioară Curată, mulţimile îngereşti în ceruri, şi neamul omenesc pe pămînt, o fericeşte, că Maică ai fost lui Hristos Dumnezeu, Făcătorul tuturor. Pe Acesta rugîndu-L pentru noi, nu înceta rugămu-ne, care ne-am pus nădejdea spre tine către Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu prea lăudată şi neispitită de nuntă.

Slavă..., Şi acum..., glasul al 2-lea:

Gîndurile şi mintea curăţindu-ne, cu Îngerii şi noi să prăznuim luminat, începînd cîntarea lui David: Fecioarei, Mireasă a Împăratului tuturor, Hristos, Dumnezeul nostru, zicînd: Scoală-te, Doamne, întru odihna Ta, Tu şi chivotul Sfinţirii Tale, căci ca pe o palată frumoasă, pe aceasta o ai înfrumuseţat şi o ai însoţit pe ea cetăţii Tale, Stăpîne. Ca să chiverniseasc ă şi să o acopere de pizmaşii păgîni, cu stăpînitoare putere prin rugăciunile ei.

La binecuvîntarea pîinilor

TROPARUL, glasul al 4-lea:

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu osîrdie să alergăm noi păcătoşii şi smeriţii, şi să cădem cu pocăinţă, strigînd dintru adîncul sufletului: Stăpînă, ajută-ne, milostivindu-te spre noi, grăbeşte că, pierim sub mulţimea păcatelor, nu întoarce pe robii tăi deşerţi, că pe tine singură nădejde te-am cîştigat.

Slavă..., Şi acum...,

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale, noi, nevrednicii. Că de nu ai fi stat tu înainte rugîndu-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atîtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit pîna acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpînă, că tu izbăveşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... , Către Născătoarea de Dumnezeu... (de 2 ori), Slavă..., Şi acum... Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu.... (o dată)

După Catisma întîi, Sedelna, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi…

Cu raze a strălucit Bucuria cea a toată lumea icoanei tale, Fecioară Maică Marie şi pe pământ luminează gîndurile celor ce cu dragoste te cîntă.

Slavă…, Şi acum…, (acelaşi tropar)

După Catisma a doua, Sedelna, glasul al 4-lea:

Podobie... Spăimîntatu-s-a…

Fecioara Maria Născătoarea de Dumnezeu cu adevărat, ca un nor luminat nouă ne-a strălucit. Nu se osîndeşte mai mult Adam şi Eva din legături s-a slobozit. Pentru aceasta, şi noi zicem, strigînd cu îndrăzneală către una Curata: Preasfîntă Fecioară, roagă pe Fiul tău, să dăruiască iertare păcatelor.

Slavă…, Şi acum…, (acelaşi tropar)

Se cîntă polieleul: „Cuvînt bun”. Apoi aceste mărimuri:

Mărimu-te pe tine, Preasfîntă Fecioară, de Dumnezeu aleasă Pruncă şi cinstim icoana ta cea sfîntă, prin care verşi tămăduiri tuturor celor ce cu credinţă aleargă la tine. sau MĂRIMU-TE a praznicului.

Cu aceste stihuri:

1. Adu-Ţi aminte, Doamne, de David şi de toate blîndeţile lui.

2. Lucruri minunate s-au grăit despre tine, cetatea lui Dumnezeu.

3. Din rodul pîntecelui tău voi pune pe scaunul tău.

4. Sfinţit-a locaşul Său, Cel Preaînalt; Dumnezeu este în mijlocul lui, de aceea nu se va clinti.

5. Casei Tale se cuvine sfinţenie, Doamne, întru lungime de zile.

6. Binecuvîntat este Dumnezeu în veac şi în veacul veacului.

Iar după sfîrşitul stihurilor, se cîntă:

Slavă..., glasul 1-îi:

Slavă Ţie, Treime Sfîntă: Părinte, Cuvinte şi Duhule Sfinte, zicînd: Slavă Ţie Dumnezeule.

Şi acum..., acelaşi glas:

Bucură-te, ceea ce eşti cu dar dăruită, Marie, Domnul este cu tine, zicînd: şi prin tine cu noi.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Slavă Ţie Dumnezeule. (de 3 ori)

După polieleu,

Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Puterile cereşti…

În pîntecele tău fecioresc s-a arătat spic frumos, căci ai odrăslit lumii viaţă. Pentru aceasta, puterile cereşti strigă către tine, Preacurată, Născătoare de Dumnezeu, slăvind cinstita prăznuirea ta: Slavă (icoanei) tale, slavă fecioriei tale, Maică nenuntită.

Slavă…, Şi acum…, (acelaşi tropar)

Antifonul întîi, glasul al 4-lea.

PROCHIMEN, glasul al 4-lea:

Pomeni-voi numele Tău întru tot neamul şi neamul.

Stih: Izbucnit-a inima mea cuvînt bun, grăiesc eu lucrurile mele Împăratului.

Toată suflarea…,

Evanghelia de le Luca I, 39-49, 56

Psalmul 50

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum..., iarăşi aceasta

Stih: Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta şi, după mulţimea îndurărilor Tale, curăţeşte fărădelegile noastre.

Stihira, glasul al 6-lea.

Astăzi porţile cereşti se deschid şi uşa cea dumnezeiască înainte merge, Astăzi darul bucuriei se începe. Arătînd lumii icoana Maicii lui Dumnezeu, prin care cele pămînteşti cu cele cereşti se împreună, spre mîntuirea sufletelor noastre.

C A N O N U L

Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu.

Cîntarea întîi, Glasul al 8-lea:

Irmosul:

Apa trecîndu-o ca pe uscat şi din răutatea Egiptului scăpînd, israiliteanul a strigat: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-i cîntăm.

Cu dumnezeiască putere întru bună credinţă mă întăreşte, ca, cu bucurie să laud *(*icoana *sau numele praznicului)* ta, Preacurată, apărarea cetăţii tale, Preasfîntă, şi a tot poporului tău putere neclintită, şi turmei tale întărire.

Bunătate şi milă luăm prin rugăciunile tale, pentru că tu, pe Dumnezeu Cel puternic L-ai născut, Care mîntuieşte pe toţi cei binecredincioşi, prin rugăciunile tale, prea nevinovată. Pentru care pe tine, Stăpînă, toţi te fericim.

Slavă…,

Icoana ta cea dumnezeiască prăznuim, Preacurată, Născătoare de Dumnezeu, că prin tine mîntuire nestricăcioasă s-a dăruit, şi neclintită veselie, şi nădejde, acoperămînt şi putere, şi scăpare sufletelor noastre.

Şi acum…,

Sub Acoperămîntul tău alergăm noi, poporul tău, prea nevinovată Stăpînă, fii nouă, robilor tăi ajutătoare. Dînd cererile cele spre mîntuire, celor ce cu dragoste te laudă pe tine.

Catavasie: Deschide-voi gura mea…

Cîntarea a 3-a,

Irmosul:

Doamne, Cel Ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi al Bisericii Ziditorule, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, Cel ce eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, Unule Iubitorule de oameni.

Cu credinţă să înnoim inimile, slăvind (icoana) Sfintei de Dumnezeu Născătoarei, care dă izbăvire tuturor, celor ce cu credinţă cer. Păzeşte-ne pe noi de vrăjmaşii cei văzuţi şi nevăzuţi Preacurată.

Sfinţeşte-i cu blagocestie, pe cei ce cu credinţă aleargă către locaşul tău şi cu dragoste cad la (icoana) ta. Izbăveşte-ne pe noi de toate nevoile, şi biruinţă dăruieşte poporului nostru asupra păgînilor, şi Milostiv fă nouă pe Fiul tău, şi Dumnezeul nostru.

Slavă…,

Dintru tine Cuvîntul lui Dumnezeul S-a întrupat, şi casă Şi-a făcut Luişi în Sfînt pîntecele tău, şi a binevoit a Se naşte precum a vrut, şi ne-a dăruit nouă

ca să vedem ziua (icoanei) tale, pe care, cu dragoste prăznuind, ne rugăm ţie.

Şi acum…,

Întru bucuria sufletelor şi întru veselia inimii, ridicînd mintea către cinstita şi dumnezeiasca ta (icoană), toţi credincioşii rugămu-te pe tine, de Dumnezeu Născătoare, pentru că lapte ai dat Preacuratului Fiului tău, Care pe noi ne-a hrănit cu milostivirea Sa.

Sedealna, glasul al 4-lea:

Biserica ta luminat prăznuieşte, preaslăvita ta (icoană), şi toţi credincioşii cu osîrdie cîntînd, strigăm către tine, Fecioară Curată: Întăreşte pe toţi credincioşii asupra puterii vrăjmaşilor şi sfaturile celor fără de lege le risipeşte, şi îndreptează viaţa noastră, ca să facem dumnezeiasca voie a Fiului tău.

Slavă…, Şi acum.., (acelaşi tropar)

Cîntarea a 4-a,

Irmosul:

Auzit-am, Doamne, taina rînduielii Tale, cunoscut-am lucrurile Tale, şi am preaslăvit dumnezeirea Ta.

Tu, dar, Fecioară Curată, ceea ce ai venit la lumina cea neapusă, pomeneşte-ne pe noi, rugîndu-te Fiului tău şi Dumnezeului nostru, ca să dea iertare păcatelor, celor ce prăznuiesc cinstită (icoana) ta.

Ca un Soare luminos, străbătînd cerul străluceşte şi dumnezeiescul tău praznic slobozeşte raze, şi negura patimilor de la noi gonind, dăruieşte sufletelor noastre curăţenie, şi de nevoi izbăvire.

Slavă…,

Acum întunericul răutăţii s-a risipit şi lumina Soarelui şi a sufletului a strălucit. Praznicul Maicii lui Dumnezeu celei cu totul fără prihană, a cinstitei (icoane), pe care cu bună credinţă o prăznuim.

Şi acum…,

Mare scăpare şi laudă eşti, Preacurată şi prea nevinovată Maică, întru tot lăudată, tu eşti sicriul sfinţeniei celei înţelegătoare, tu eşti izvorul de tămăduire neîmpuţinată, celor ce cinstesc a ta cinstită (icoană).

Cîntarea a 5-a,

Irmosul:

Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel Ce eşti lumină neapusă, şi m-a acoperit întunericul străin pe mine, ticălosul. Ci mă întoarce şi la lumina poruncilor tale îndreptează cărările mele, rogu-mă.

Se umplu de sfinţenie toate, a celor ce către tine aleargă, şi noi credincioşii primind iertare, prăznuim cinstita ta (icoană), întru care te rugăm, ca să dai nouă dar şi milă în ziua judecăţii.

Te-ai înfrumuseţat cu curăţia fecioriei, ceea ce ai născut pe frumos Fiul şi Dumnezeul nostru. Înfrumuseţează praznicul cinstitei tale (icoane), şi ceata preoţilor o veseleşte, şi pe poporul tău din toate nevoile îl slobozeşte.

Slavă…,

Cinstitul tău praznic, ca alt rai tuturor se cunoaşte, cîştigîndu-şi în mijlocul floarea cea cu bun miros şi inimile credincioşilor, celor ce cu dragoste te cinstesc, prea nevinovată Stăpînă, cu dumnezeiască bună mireasmă le umple.

Şi acum…,

Nor de dumnezeiască ploaie te-ai făcut, Fecioară, prea nevinovată Stăpînă, izvorînd apă mîntuitoare,

adăpînd pămîntul cel uscat prin greşeli, şi aducînd rodul lucrării faptelor bune, pentru aceasta, pe Tine Te fericim.

Cîntarea a 6-a,

Irmosul:

Curăţeşte-mă, Mîntuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, şi mă ridică dintru adîncul răutăţilor, rogu-mă, că, către Tine am strigat, şi m-ai auzit, Dumnezeul mîntuirii mele.

Pe Cel mai înainte de toţi vecii, ca pe un prunc L-ai născut, şi ai înnoit inimile noastre, cele învechite cu multe păcate, pentru care primeşte înnoirea laudei, ce o aducem noi praznicului tău, de Dumnezeu Născătoare pururi Fecioară.

Biserica ta Sfîntă, şi minunată este întru dreptate, întru care Preacurata ta (icoană), cu bună credinţă prăznuim, că tuturor celor ce te fericesc pe tine, Preacurată, dăruieşti tămăduiri sufleteşti, şi de toate nevoile aperi pe robii tăi.

Slavă…,

Tot sufletul se veseleşte, adunîndu-se în Biserica ta, şi prăznuim praznicul tău, lăudînd Fecioară de Dumnezeu Născătoare, cinstita (icoana) ta, ca pe un Soare ce luminează şi străluceşte, cu darul luminii Dumnezeiescului Duh, pe noi ne luminează şi străluceşte inimile noastre, Fecioară Maică Stăpînă.

Şi acum…,

Lăudăm preacurata ta (icoană), şi cinstim zămislirea ta, cea fără prihană, şi naşterea ta, Fecioară Mireasă al lui Dumnezeu, şi, slăvesc împreună cu noi puterile îngereşti şi cetele tuturor sfinţilor.

CONDAC, glasul 1:

Ceea ce ai fost cinstit lăcaş a nespusei firii celei dumnezeieşti, mai presus de cuvînt şi de gînd, şi păcătoşilor fiind mijlocitoare, dăruieşte dar şi tămăduire, ca o Maică a Împăratului tuturor, roagă pe Fiul tău, ca să cîştigăm noi milă în ziua judecăţii.

Alt CONDAC, glasul al 6-lea:

Nu avem alt ajutor, nu avem altă nădejde afară de tine, Stăpînă. Tu ne ajută nouă. Spre tine nădăjduim şi cu tine ne lăudăm, că ai tăi robi suntem, ca să nu ne ruşinăm.

ICOS:

Către Născătoare de Dumnezeu să strigăm cu dragoste: Bucură-te, cetatea Domnului; Bucură-te, sceptru al lui David; Bucură-te, palată însufleţită;Bucură-te, năstrapă cu dumnezeiască mană; Bucură-te, rugul cel nears; Bucură-te, ceea ce eşti sfeşnic de aur; Bucură-te, lumînare nestinsă; Bucură-te, munte al lui Dumnezeu umbrit; Bucură-te, scaun purtător de foc; Bucură-te, scară şi uşa cerului; Bucură-te, toiagul lui Aron, care neudat a odrăslit; Bucură-te, ceea ce pe toţi mîntuieşti din toate nevoile şi necazurile. Şi roagă Preacurată, pe Fiul tău, ca să dobîndim milă în ziua judecăţii.

Cîntarea a 7-a,

Irmosul:

De pogorîrea lui Dumnezeu, focul s-a ruşinat în Vavilon oarecînd. Pentru aceasta, tinerii în cuptor, cu bucuros picior, ca într-o grădină verde săltînd, au cîntat: Bine eşti cuvîntat Dumnezeul părinţilor noştri.

Împărăteasa tuturor venind, a aşezat nouă spre slavă cerescul Acoperemînt, al dumnezeiescului său praznic, prin care ne mîntuim de năvălirea vrăjmaşilor celor nevăzuţi, către Fiul tău strigînd. Bine eşti cuvîntat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Cu naşterea ta, Doamnă de Dumnezeu Născătoare Fecioară, şi cu toate

praznicile tale cercul anului s-a încununat, şi acum înfrumuseţează ziua cinstitei (icoanei) tale izvorînd darul. Iar noi, credincioşii la locaşul tău alergăm.

Slavă…,

Toate puterile cereşti, laudă pe ceea ce a născut pe Domnul. Şi neamurile omeneşti o preaslăvesc, care ne-a arătat nouă ziua cinstitei sale (icoane), scăparea noastră, nădejdea şi acoperemîntul, şi îngrădire de năvălirile vrăjmaşilor.

Şi acum…,

Norule, Cel Ce eşti plin de dar, stropeşte-ne pe noi de sus cu roua darului şi a milei tale, care cinstim ziua praznicului tău, al slăvitei (icoane), pe care o cîntă şi o slăveşte tot sufletul bucurîndu-se. Binecuvîntată eşti tu între femei şi binecuvîntat este rodul pîntecelui tău.

Cîntarea a 8-a,

Irmosul:

Pe Împăratul Slavei, Cel fără de început, de Care se cutremură puterile cereşti, preoţi lăudaţi-L, popoare preaînălţaţi-L întru toţi vecii.

Împărătească eşti una înaintea lui Dumnezeu, de Dumnezeu Născătoare Curată, scaun Sfînt şi palată a lui Hristos Dumnezeu, pe Care roagă-L pentru cei ce cinstesc (icoana) ta, ca să ne dea iertare păcatelor.

Cu Sfintele mîini, preaslăvită, cu adevărat ai purtat pe pămînt pe Domnul, Cel Ce S-a întrupat din tine. Iar acum, suindu-te mai presus de ceruri, ai lăsat oamenilor, prea luminata zi a cinstitei (icoane) tale, întru care, slăvim cîntînd pe Domnul: Cîntaţi-L şi preaînălţaţi-L pe Dînsul în veci.

Binecuvîntăm…,

Săltaţi dumnezeieştilor prooroci, cinstind slăvita (icoană) a Fecioarei de Dumnezeu Născătoare. Pentru că, aceea a împlinit graiurile tuturor, născînd pe Hristos, Împăratul tuturor, pentru Cel Ce voi aţi grăit, pe Care să-L preaînălţăm în veci.

Şi acum…,

Celor căzuţi ridicare, celor întristaţi bucurie, celor rătăciţi îndreptare, celor bolnavi cercetare şi vindecare, şi tuturor creştinilor mîntuire. Păzeşte-ne pe noi, Doamnă, pe cei ce cîntăm şi cinstim (icoana) ta, şi ne izbăveşte pe noi de năvălirea celor de alt neam.

Cîntarea a 9-a,

Irmosul:

S-a înfricoşat tot auzul de negrăita lui Dumnezeul pogorîre, cum Cel Preaînalt de voie S-a pogorît pînă şi la trup, din pîntece fecioresc făcîndu-Se om. Pentru aceea pe Preacurata, de Dumnezeu Născătoarea, credincioşii o mărim.

Preaslăvite s-au grăit de tine, cetatea lui Dumnezeu, şi, de Cel Ce de-a pururi împărăţeşte întru cele cereşti şi pămînteşti. Cel Ce din tine S-a născut, şi pe tine de pe pămînt la cer te-a suit, Căruia neîncetat te roagă pentru cei ce cinstesc slăvita ta (icoană), cu care şi pe Tine Te mărim.

Celor fără de trupuri cete, ale Patriarhilor soboare, şi a Apostolilor dumnezeiască adunare, a Proorocilor ceată, şi ale Mucenicilor tabere, ale Ierarhilor şi Preacuvioşilor părinţi cete, şi toţi Sfinţii, veseliţi-vă cu noi, prăznuind şi mărind cinstita (icoană) a Maicii lui Dumnezeu.

Slavă…,

Sfinţit-ai toate, Preacurată Fecioară prin naşterea ta. Şi a arătat multă lumină, preacinstita ziuă, a (icoanei) tale, pe care, prăznuindu-o, pe Tine Te mărim.

Şi acum…,

Înalţă fruntea bine credinciosului nostru popor şi surpă întărîtările celor de alt neam, de Dumnezeu Născătoare Preacurată. Nebiruite, mîntuieşte cetăţile tale şi toate ţările creştineşti le păzeşte, întru care numele tău cel mare şi mult slăvit se măreşte, şi cu credinţă se slăveşte de toţi, Stăpînă Curată.

LUMINÎNDA

Podobie: Femei ascultaţi…

Adame, înnoieşte şi Evo, veseleşte-te, Proorocii cu Apostolii şi Mucenicii dănţuiţi, şi Cuvioşii cu Sfinţii, veseliţi-vă. Căci bucurie şi veselie Îngerilor şi oamenilor este cinstita icoană, a Preacuratei de Dumnezeu Născătoarei Maria. (de 3 ori)

LA LAUDE

Stihirile, glasul al 4-lea:

Izvorul luminii şi rîul strălucirii neîmpuţinat aduce praznicul (icoanei) tale. Pentru aceasta, dar, roagă-te de Dumnezeu Născătoare, ca să mă izbăvesc de întunericul neştiinţei şi de toate patimile cele sufleteşti şi trupeşti. Şi în veacul ce va să fie, de muncile cele fără de sfîrşit izbăveşte-ne pe noi. (de 2 ori)

Izvorul înţelepciunii celei bune şi adîncul înţelegerii şi a darului. Şi, pentru aceasta, noianul, Ipostatnică înţelepciune dumnezeiască, Cel Ce din tine S-a născut, te-a arătat, Născătoare de Dumnezeu, a căreia (icoană) prăznuim. Pentru care, dă-mi mie picătura înţelepciunii şi mă îndreptează la viaţă.

Începutul minunilor lui Hristos celor tainice, Stăpînă şi cinstita împlinire a cinstitului tău chip şi a dumnezeieştilor minuni văzînd, cinstim praznicul (icoanei) tale şi ne închinăm. De boli şi de necazuri izbăveşte-ne, povăţuitoarea noastră, şi de munca ce va să fie ne mîntuieşte pe noi, de Dumnezeu Născătoare.

Slavă…, Şi acum…, glasul al 8-lea:

Pe Născătoarea de Dumnezeu Maria, toţi să o cîntăm: Bucură-te, Maica lui Dumnezeu; Bucură-te, scară însufleţită, şi înţelegătoare; Bucură-te, rugul cel nears; Bucură-te, năstrapă întru tot Sfîntă; Bucură-te, floarea credinţei; Bucură-te, toiagul cel odrăslit; Bucură-te, cădelniţa cea de aur; Bucură-te, munte dumnezeiesc umbrit Fecioară; Bucură-te, dezlegarea Evei celei dintîi;Bucură-te, scaun dumnezeiesc; Bucură-te, frumuseţe mult milostivă; Bucură-te, Stăpînă.

Slavoslovia cea mare, troparul, ecteniile şi otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din cîntarea a 3-a şi a 6-a. Prochimen gl. al 3-lea: Măreşte, suflete al meu... Stih: Că a căutat spre smerenia... Apostolul din Epistola către Evrei (IX, 1-7): Fraţilor, adevărat este că şi Vechiul Testament..., Aliluia, glasul al 8-lea: Ascultă, fiică şi vezi..., Stih: Feţei tale se vor ruga... Evanghelia de la Luca (X, 38-42; XI, 27-28): În vremea aceea, a intrat Iisus într-un sat...

CHINONICUL

Paharul mîntuirii voi lua şi numele Domnului voi chema.